

❖❖❖ **TEYMUR MƏMMƏDOV** ❖❖❖

Teymur Məhəmməd oğlu Məmmədov 1993-cü ildə Sumqayıt şəhərində anadan olmuşdur.

2011-ci ildə Sumqayıt şəhər Həzi Aslanov adına 22 sayılı tam orta məktəbi bitirmişdir. Hazırda Sumqayıt Dövlət Universitetində təhsilini davam etdirir.

“Ehtiyacı var” şeiri ilk qələm məhsuludur.

“Haqqın sədası” ictimai-ədəbi qəzeti və “Xəzinə” poeziya antologiyası daxil olmaqla, bir sıra mətbu orqanlar müəllifin yaradıcılığına müraciət etmişdir.

***

Çatasan ulduzlara,
Sarılasan yatasan...
Günəşin əvəzinə,
Bir gecəlik batasan...

Buludlardan inciyib,
Yağasan yer üzünə...
Qarışasan torpağa,
Qayıdasan özünə...

Bitəsən bir nəfəsə,
Ən gözəl qoxu kimi...
Töküləsən hər gecə
Gözlərdən yuxu kimi...

Quştək uçub səmaya
Tanrını axtarasan...
Dimdiyində hər dəfə
Bir dua aparasan!

***

Pəncərələr bağlanıb,
Möhürlənib qapılar...
Çətin ki bu soyuqda
Çöldə adam tapılar...

Gözü dönüb soyuğun
Adam axtarır kəsə...
Qorxusundan can atır
Külək də möhkəm əsə...

Bu soyuğun rastına
Balaca bir it çıxıb...
Mırıldayır üstünə,
Dişin dişinə sıxıb...

Cəsarətinə bir bax,
Bu küçə tulasının...
Gücü çatmaz soyuğa
Bir itin balasının...

Soyuğun qarasına
Hürdü səhərə qədən...
Hamı isti yerində
Oyanmadı bir nəfər...

Dan sökülüb küçədə
Balaca bir it donub...
Hamı tələsir işə,
Yanına quşlar qonub!

***

Niyə təəccüblənirsən,
Niyə edirsən fikir?
Təkcə əşyalar itmir,
Hərdən insan da itir...

Məsələn, bir cüt gözdən
Qəfil itir bir insan...
Alır sənin əlindən,
Onu gizlədir zaman...

Tapa da bilmərsən heç,
Axtarsan da hər yeri...
Zaman aldıqlarını
Nə vaxt qaytarıb geri?

Özün də itəcəksən,
Kimlərsə gözündən...
Hamı kimi söz verib
Çıxacaqsan sözündən...

Yaxşı bilir itməyi
Əslində hər bir insan...
Çox da uzağa getmir,
Tapa bilsin Yaradan!

***

Doğulan arzularım
Çatıb həddi-buluğa...
Onlar öyrəşib artıq
İstiyə həm soyuğa...

Oldum arzularıma
Həm ata, həm də ana...
Tək böyütdüm onları,
Boyun əyib zamana...

Hərdən olur gecələr
Qarışır yuxularım...
Bəzən istəmirəm heç
Çin olsun arzularım...

Mən bu düşüncələrdən
Qala bilmirəm uzaq...
Çətin deyil o qədər
Arzularla yaşamaq...

Qocalıb arzularım,
Qollarımda öləcək...
Bir az da ağılım qalıb,
O da bir gün itəcək!

***

De: – Necə yaşayar tənha bir insan,
Tənhadır, ayrıdır bir candan bir can...
O kəsdir bu kəsin dərdinə dərman,
Bu kəsin o kəsə ehtiyacı var!

Taxtına aparar xanı tac yolu,
Ölümə tapılmır tək əlac yolu...
Çoxdur bu dünyanın ehtiyac yolu,
Hər yolun bir kəsə ehtiyacı var!

Kar üçün həyatda ən vacib bir hiss,
Açılısın qulağı eşitsin səlis,
Ona fərqləməz yaxşı ya da pis...
Hər hansı bir səsə ehtiyacı var!

Yorulmur ayağı, yorulmur qolu,
Əlinin altında nöqəri, qulu...
Varlığının bir kisə qızılı, pulu,
Kasıbın bir kisə ehtiyacı var!

***

Dediyin bir-iki yalandan sonra,
Heç çətin olmadı buna alışmaq...
Bilirsən, üzünə demək olmasın,
Sənə çox yaraşır yalan danışmaq...

Artıq yoluxmuşam yalanlarına,
Sən narahat olma, qəlbini sıxma...
Yenə yalan danış, inanım sənə,
Bircə gözlərimin içinə baxma...

Sənə qurban etdim həqiqətimi,
Oldu günahına savabım nökrə...
Sən bütün bunların qarşılığında,
Heç məni sevmədin günahın qədər...

Arada kövrəlib doluxsun bir az,
Qoy mənim xətrimə gözlərin dolsun...
Yalançı gözlərin əsirliyindən,
Süzülüb bir damla qurtulan olsun...

Bu ləkə qalacaq dilində sənin,
Sən artıq dadmısan yalanın dadın...
Başına-gözünə hey döyə-döyə,
Həqiqət axtaran yalançı qadın!

***

Sən yoxsan dəyişib artıq havalar,
Elə bil, havadan zəhər tökülür...
Məni sənsizliyin silkələdikcə,
Üstümdən-başımdan kədər tökülür...

Biz nəyin üstündə ayrıldıq belə,
Biz nəyin altında qaldıq əzildik?!

Niyə alt-üst olduq, niyə dağıldıq?
Biz axı səninlə belə deyildik!

Bütün niyələrin səbəbi mənəm,
Mən öz səhvlərimin qurbanı oldum...
Cənnətdən qovuldum...İkinci dəfə
Yenə bu dünyanın insanı oldum...

Sən məni çətin ki bağışlayasan,
O gözəl gözlərin gözümə baxmır...
Özüm də özümü bağışlamıram,
Öz əksim güzgüdə üzümə baxmır!

***

Mən artıq dərdimə dözə bilmirəm,
Elə bil, canıma kəsilib qənim...
Bir adam yoxdur ki, əlindən tutub,
Aparıb dərdimi azdırsın mənim...

Mən hara gedirəm arxamca gəlir,
Gündüz də, gecə də kölgəmdir mənim...
İçimdən çıxarıb ata bilmirəm,
Elə bil, ayrılmaz hissəmdir mənim...

Canımı dərdimdən necə qurtarım,
Yaxamdan yapışub sanki zəlidir...
Dərdini danışan dəli deyil ki,
Dərdiylə danışan, mənəcə, dəlidir...

Mən dəli deyiləm, dərqli biriyəm,
Eşidən qəbrimi qazdırsın mənim...
Üstünə böyük bir başdaşı qoyub,
Sonra da adımlı yazdırsın mənim...

Ölümdən qorxmuram, niyə qorxum ki,
Əcəl doğulandan izləyir məni...
Bir gün bilirəm ki, gedəcəm ora,
Hardasa bir ölüm gözləyir məni!

***

Deyirlər: – Ürəkdən sevirik biz də,
Çoxalib sevgisin elan verənlər...
Bilirsən, ürəkdən sevən kimlərdir?
Ürəyin sevgiyə qurban verənlər...

Çoxları bu gücü tapmır özündə,
Deyirlər – Neylərəm ürəksiz sonra...
Bu yolda yıxılısam, qaldıran olmaz,
Uşaqtək qalaram köməksiz sonra...

Düzdü, çox çətindir məhəbbət yolu,
Bu yolda yıxılıb duran az oldu...
Çoxları ayrıldı yolun sonunda,
Sevib gələcəyin quran az oldu!

***

Ağlama, dolaram gözlərimdə mən,
Çevrilib bir damla yaşa dönərəm...
Süzülüb düşərəm yanaqlarımdan,
Ayaqlar altında daşa dönərəm...

Danışma, danışma söhbət açılsa,
Mənimlə bir keçən o çağlarımdan...
Bəlkə də, dözmərəm qanad açaram,
Bir quşdakı uçaram dodaqlarımdan...

Soruşma hər yoldan ötəndən məni,
Mən ayrı yollarda artıq azmışam...
Mən cavan sevgimi torpağa verib,
Ona özüm boyda məzar qazmışam...

Unutma, sevgilim, qismət belədir,
Ayrılıq ayırar, uzaqlaşarıq...
Yolumuz ayrılan həmin küçədə
Vaxt gələ, yenidən qabaqlaşarıq!

